

Torre Tavernera

Vallromanes

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carretera BP-5002, Km. 8-9
Emplaçament Al peu de la muntanya de St. Miquel, a un quart d'hora, a peu, del poble. En cotxe, per la BP-5002.

Coordenades:

Latitud: 41.53351
Longitud: 2.28607
UTM Est (X): 440444
UTM Nord (Y): 4598231

Classificació

Número de fitxa 08296 - 22
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern
Segle XVIII
Any 1718
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Seu corporativa del Club de Golf, que assegura un manteniment acurat
Protecció Legal i física
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Catàleg Bens a Protegir POUM 2008. E-66. Edificis. Cat. BCIN x error.
Número inventari Si (IPA, núm 20,21 i 22).
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Lúdic
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 009A09100

Fitxes associades:

[Forn de la Torre Tavernera](#)

[Sitges de la Torre Tavernera](#)

Autoria de la fitxa

J.Montlló/M.Bosch (ACTIUM SCP)

Data de registre de la fitxa:

dt., 16/04/2002 - 02:00

Descripció

Antiga masia fortificada, rehabilitada el 1718 (data a la façana), coneguda com Casa Palau o Torre Tabertera. Segons fonts i tradició, l'edifici podria ser originari del segle XII, antigament anomenat "lo Castell Vell (en contraposició al Castell Nou, el Castell de Montornès o de sant Miquel, que és BCIN). Edifici de façana rectangular, teulada doble vessant. A la seva façana es troben sis plafons de 2,60 per 1,50 metres, fets de rajoles de ceràmica, a l'estil Lluís XIV, de principis del segle XVIII. Es dedueix que aquests sis quadres, per la numeració que duen, haurien d'haver format part d'una col·lecció de vint que haurien d'haver envoltat la casa. Presenten cadascuna els retrats dels propietaris. Les imatges representen: 1- Jeroni de Montornès; 2 - Guillem de Montornès; 3 - Pere de Montornès; 4- Jeroni de Montornès abans Armengol; 5 - Isabel Joana de Montornès; 6 - Miquel Joan de Taverner i de Montornès, net del darrer Jeroni. La importància d'aquesta obra rau en aquesta època, les representacions en façanes es limitaven a imatges de sants, no als propietaris, com és el nostre cas. A la façana principal hi ha una inscripció (de fet n'hi ha 2) gravada en pedra "VETUS HOC CASTRUM SIVE DOMOS ANTIQUA 1.718", que permet fixar la data de l'edificació de la casa. L'edifici està rematat en un extrem per una torre de planta rodona (possiblement anterior) i compta amb diversos elements constructius que semblen correspondre a successives reformes. El conjunt està format també per una capella, Sant Andreu del Castellvell (fitxa pròpia, 24) . Altres elements del conjunt: un monòlit amb una pica; una bassa; casa annex (cobert) Es la seu del Club de Golf Vallromanes

Observacions:

Es la seu del Club de Golf Vallromanes (inaugurat el 1972). Protecció. Està inclòs al Catàleg Bens a Protegir POUM 2008. E-66. Edificis, com a BCIN. És un error. En el Registre de la GC aquest bé no està classificat BCIN, ni tant sols com a castell. Tot que com a mas fortificat ho podria ser, no està donat d'alta com a tal per la GC. El catàleg afirma que està específicament protegit per la GC els plafons ceràmics de la façana, però aquesta protecció no és certa.

Història

Torre Tavernera és una mansió senyorial, edificada el 1718 per Oleguer d'Ardena Taverner Montornès, Comte de Darnius, sobre l'antic Castell Inferior o Castell Vell dels Montornès, que va ésser destruït durant la Guerra de Successió pels partidaris del rei arxiduc. Els senyors del Castell de Montornès hi residiren fins a finals del segle XVIII, ja que aleshores, en passar la senyoria als Fiveller, es traslladaren a viure a Teià, on també es guarda l'arxiu. Segons notícies de Mn. Sever Pratginestós, copiades per F. Mogas (veure bibliografia), pren el nom de Tavernera abans de l'any 1595, per haver casat D. Bernat de Taverner amb Jerònima de Montornès, filla i hereva de Jeroni i Elizabeth de Montornès. Ens diu que amb el nom de Montornès ja està documentada a mitjans del s. XII. En alguns documents és coneguda pels seus propietaris com a "Castell inferior". La Torre Tavernera, segons indica Mn. Mas (1904:173) "en temps més antics era nomenada lo Castell Vell, del que'n resta la torre rodona del homenatge a un àngul del edifici actual, creient que'l nom de Castell vell es per que mes tart va edificarsen un altre dalt de la montanya de

Montornès". En canvi a les notes de Mn. Pratginestós (Mogas 1927) es confonen el castell vell amb el del turó de Sant Miquel. Així, el Vil·la Romanos del bisbe Frodoi es podria correspondre amb una vil·la d'origen romà (que encaixa amb les troballes efectuades) i de llarga pervivència cronològica. Amb la posterior formació de l'estructura feudal, es bastiria el Castell de Montornès o de Sant Miquel al turó dels mateix nom. Aquest castell està documentat des del 1108, i fou possessió dels Montornès (inicialment com a castlans, després com a possessors) fins el 1621, quan va passar als Taverner, els quals es van convertir al final del S. XVII en els comtes de Darnius. El 1718 el comte de Darnius reedifica l'antiga masia de la Torre Tavernera, al peu del castell, convertint-se així d'ara en endavant en residència dels senyors del castell de Montornès, els quals, al final del segle XVII eren els Fiveller, que van heretar també el títol de comtes de Darnius, i al segle XIX ho eren els Martorell. Al final d'aquest segle la propietat del castell i de la Torre Tavernera van passar a mans dels propietaris actuals, els comtes d'Alba de Liste. Les obres de restauració i ampliació de la Casa Palau per ubicar-hi les instal·lacions del Club de Golf, que van començar el 1968, van ésser dirigides pel Cap d'Ornament de l'Ajuntament de Barcelona Sr. Ros de Ramis. La inauguració del Club va tenir lloc el 1972.

Bibliografia

ANDRÉS BLANCH, Rosa Maria (1982) Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Vallès oriental. Generalitat de Catalunya. Barcelona. BAULIES, Jordi (1991) Gran geografia comarcal de Catalunya. Vol. 2. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, pàgs. 275-277. CATALÀ i ROCA, Pere (1983) Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Vallès oriental. Generalitat de Catalunya. Barcelona. CATALÀ i ROCA, Pere (1969) Els castells catalans. Vol.II, Rafael Dalmau editor. Barcelona, pàgs. 292-298. MOGAS, Francesc (1927) Notes històriques. Rectorologi i consuetes de la parròquia de Sant Vicenç de Vallromanes. Mecanoscrit inèdit.

